

Finansministeren (V. Buhl): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at enhver forstandig Forretningsmand, naar der indtræder en Situation, der paafører ham ekstraordinære Udgifter, ikke vil behandle disse som Driftsudgifter, men hensætte dem til senere Afskrivning. Jeg vil dog tro, at det vil være meget vanskeligt for det ærede Medlem at finde Eksempler herpaa. Tror det ærede Medlem saaledes, at de forøgede Fragtudgifter og de forøgede Forsikringsudgifter, Udgifter, der paa Grund af den Risiko, Situationen medfører, er af ganske ekstraordinær Karakter, bliver hensat til senere Afskrivning? Nej, naturligvis maa man i enhver økonomisk Virksomhed dække sig ind. Det gælder i hvert Fald enhver privat økonomisk Virksomhed. Jeg erkender, at for Statens Vedkommende er der den Forskel, at man har Laanemuligheder, som den private erhvervsdrivende maaske ikke har, men til syvende og sidst er det simpelt hen for ham et Spørgsmaal om at skaffe Pengene, kun om han har Penge, kan han vente til senere. Staten har, som sagt, større Muligheder end den private erhvervsdrivende; men det forekommer mig, at det vilde være forkert i den nuværende Situation at foregøgle Befolkningen, at det er muligt at opretholde den økonomiske Tilstand, som vi havde før Krigen.

Det nytter ikke, at vi stikker Hovedet i Busken, det nytter ikke, at vi indlader os paa en letsindig Laanepolitik, som senere vil kunne komme os dyrt at staa. Ikke mindst i Starten, ikke mindst paa et Tidspunkt, hvor der endnu er Penge mellem Folk, og hvor Erhvervslivet gaar nogenlunde rundt, vil det være rigtigt, at vi følger den gode Skik, at vi tager de Penge ind, der er Behov for. Jeg tør ikke dermed sige, at Forholdene ikke kan udvikle sig paa en saadan Maade, at man ikke helt kan fastholde en saadan Linie, men jeg kan sige, at det vil være den Retningslinie, som Finanserne indtil videre vil blive ledet efter og saa vidt muligt stadig vil blive ledet efter.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Efterbeskatning maa jeg fastholde, at det vil være rimeligt at gennemføre en saadan, og jeg tror heller ikke, det er muligt her at indføre Gradueringer. Et Maksimum vil i alt Fald være af helt forskellig Betydning

for en lille Virksomhed og for en stor Virksomhed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det er ikke nemt at diskutere med en sagkyndig, der aabenbart ikke vil forstaa, for naturligvis kan det ikke falde noget fornuftigt Menneske ind at ville sige, at en Bedrift ikke skulde tage Hensyn til stigende Kulpriser, idet disse Kul jo bruges og er væk; men det, der er Tale om her, er aldeles ikke en almindelig Driftsudgift, det er ekstraordinære Anskaffelser, i ganske særlig Grad til Militæret. Og dèr maa jeg paastaa, at i Tilfælde af Nyanskaffelser i private Virksomheder kan det ikke gaa an at føre dem paa Driften, og det er heller ikke rimeligt. Den paa-gældende maa, hvis han anser det for rigtigt at købe Tingene, hvis han ikke har Pengene selv, laane.

Den højtærede Finansministers Hovedbetragtning var i øvrigt den, at naar der er Brug for Penge, og man ser, der ligger Penge her og der, saa skal man tage dem. Ja, det er en Hamstringstilbøjelighed og intet andet. Der er en principiel Forskel i Opfattelsen af, om det er rigtigt straks at gøre dette eller at se Tiden an. Jeg mener, at man maa være nogenlunde sikker paa, hvordan det hele ligger, før man giver efter for Hamstringstilbøjeligheder.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg tror at kunne berolige det ærede Medlem med, at jeg ikke i den kommende Tid vil hamstre Penge. Jeg tror, at Forholdet vil blive det, at Pengene gaar meget stærkere ud af Statskassen, end de kommer ind. Foreløbig er Situationen den, at det militære Beredskab Dag for Dag kræver meget store Beløb, medens de Penge, der her er Tale om at indkræve som Skatter, først kommer ind hen i Slutningen af Finansaaret.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.